

Ad spm. nr. S 1632

Fra kulturministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Kim Behnke (FP) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 4680, lød således:

Til kulturministeren (8/3 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilket resultat Kulturministeriet og Justitsministeriet er nået frem til i spørgsmålet om, hvorvidt et forbud mod såkaldt networking for lokalradio og lokal-tv er grundlovsstridigt?«

Supplerende svar (14/5 96)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg oplyste i min foreløbige besvarelse af 14. marts 1996, at Justitsministeriet forventede at svare på Kulturministeriets forespørgsel i løbet af nogle få uger, og at jeg umiddelbart herefter ville vende tilbage med en besvarelse af spørgsmålet.

Justitsministeriet har den 30. april 1996 fremsendt et notat om visse forfatnings- og menneskeretlige spørgsmål i forbindelse med det gældende forbud mod netværk i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Notatet vedlægges i kopi. (Ikke optrykt her).

Det fremgår af notatet, at forbudet mod netværk efter Justitsministeriets opfattelse ikke er i strid med grundlovens § 77, og at det efter ministeriets opfattelse næppe heller kan antages, at forbudet mod netværk er i strid med menneskeretlighedskonventionens artikel 10, idet afgørelser om midlertidig eller endelig inddragelse af en sendetilladelse som følge af overtrædelse af bestemmelserne om netværk dog forudsætter en konkret afvejning i lyset af artikel 10.

Spm. nr. S 2182

Til arbejdsministeren (8/5 96) af:

Kim Behnke (FP):

»Finder ministeren, at der er behov for at få gældende lov om vikarbureauer opstrammet således, at tilmeldte klienter ikke opkræves urimelige betalinger?«

Begrundelse

I forbindelse med liberalisering af lovgivningen om vikarbureauer blev modelbureauer også omfattet. Det har givet mange positive erfaringer med formidling af både vikarer og modeller. Særligt for modelbureauerne er der imidlertid en del brodne kar i branchen. Den typiske »fidus« består i, at et nyt »modelbureau« tilbyder modeller at være i deres stald mod betaling af et stort vederlag. Når bureauet har fået tilstrækkelig mange i stald, lukkes bureauet, og modellerne får aldrig deres penge tilbage endsi- ge formidlet noget modeljob.

Da denne praksis er på kant med loven og til stor skade for de seriøse modelbureauer, vil det være et godt initiativ, om ministeren formulerer de nødvendige lovændringer.

Svar (13/5 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne præcisere, at vi i Danmark ikke har nogen speciel lov om vikarbureauer, men at vikarbureauerne selvfølgelig er underlagt de generelle lovbestemmelser om god forretningsførelse, som følger af aftaleloven, købeloven, straffeloven m.v.

Med liberaliseringen af formidlingsvirksomheden pr. 1. juni 1990 skete der en ophævelse af alle hidtidige restriktioner i Arbejdsministeriets lovgivning for vikarbureauvirksomhed og anden formidling af arbejdssøgende.

Et hovedformål med liberaliseringen af arbejdsformidlingen var at opnå en bedre betjening af arbejdsmarkedet. De arbejdssøgende skulle have bedre valgmuligheder til at finde arbejde samtidig med, at virksomhederne fik flere rekrutteringsmuligheder.

Under Folketingets behandling af lovforslaget blev der givet tilsagn om, at Arbejdsministeriet ville følge udviklingen nøje, således at man kunne gribe ind, hvis liberaliseringen måtte vise sig at få følger, der er menneskeligt eller etisk uacceptable. Efter 2 år skulle der gøres status for, hvordan udviklingen havde været.

AF-regionerne blev bedt om at følge udviklingen på området med henblik på at opfange såvel positive som negative erfaringer. AF skulle især være opmærksom på eventuelle tilfælde, hvor liberaliseringen måtte vise sig at få følger, som er menneskeligt eller etisk uacceptable.